

Tijana Grumić

OLIVER TVIST

Po motivima istoimenog romana Čarlsa Dikensa

Beograd, mart 2017.

LICA:

Oliver Twist – siročče

Monks – Oliverov polubrat, zlikovac

Nensi – članica Fejginove kriminalne organizacije

Fajgen – ima kriminalnu bandu koja izrabljuje decu kako bi pljačkala za njega

Bil Sajks – razbojnik

Džek Vrdalama – dečak varalica

Gđin Bambl – upravnik sirotišta

Gđa Bambl – njegova žena

Pogrebnik

Rozi – Oliverova tetka

Deca siročići – iz sirotišta

Klinci razbojnici – članovi Fajginove bande

Šarlota - pogrebnikova sestra

Noa – Šarlotin dečko

Policajci

Žene na pijaci

Devojka iz bande – zaljubljena u Sajksa, hoće da napakosti Nensi

SLIKA 1. – SIROTIŠTE

GDIN BAMBL: (*publici*)

Nešto se ovde mora promeniti! Moj posao je, znate, strašno težak. Voditi računa o ovoliko dece, a pritom se truditi da izazovete ljudsko milosrđe, emocije koje ganu čoveka – e to je postalo teško. Čovek se, znate, nekako prirodno, po sopstvenom nahodjenju, pretvori u jedno bezdušno biće. Kada vidite siročje jednom, pa drugi put, već treći put će vam ga biti manje žao nego prvi. Razumete? Morate uvek nuditi nešto novo, a mislim da sam to pronašao! Pogledajte ga kako je bleđ i nežan – nikad nismo imali nijedno dete sa tako aristokratskim tenom i tako nežnim, nevinim pogledom. Niko u ovom sirotištu nikada nije izgledao kao što izgleda Oliver Twist!

DECA: (*pevajju*)

Doneli su ga jednog jutra
Pre deset godina, ne tako davno
U sirotište, s nama da živi,
Majka mu nije doživela sutra.

Ni imena, prezimena - nikakav list
Dete je praznih ruku stiglo
Prihvatiše ga, jer šta bi drugo
I dadoše mu ime Oliver Twist.

Deca završavaju pesmu, Oliver Twist sedi oko stola sa ostalim siročićima, dok gospodin Bambl stoji kod kazana sa hranom i degustira večeru.

GDA BAMBL:

Treba da ga negde udomimo. Dobili bismo lepe pare za njega.

GDIN BAMBL:

Polako, planirao sam to i sam, ali mora da se namesti prilika.

GDA BAMBL:

Spremila sam nam večeru, hoćeš gore?

GDIN BAMBL:

Samo da njima ovo razdelim i doći ću. Šta jedemo?

GDA BAMBL:

Najfinije pečeno pile. Jutros sam ga zaklala sopstvenim rukama! Prste da poližeš!

GDIN BAMBL:

Oh, oh evo stižem!

Dok mašta o svojoj ukusnoj večeri, gđin Bambl stavlja splačine u činije deci koja stoje u redu i čekaju. Neka deca su za stolom u uglu i razgovaraju tako da ih Bambl ne čuje.

DETE 1:

Ja sam još gladan.

DETE 2:

Već si sve pojeo?

DETE 3:

Pa nije bilo mnogo hrane. Pogledaj kolicka je ovo činija.

DETE 4:

I ja sam gladan. Krče mi creva.

DETE 1:

Pa šta ćemo da radimo?

OLIVER:

A da zatražimo još? Svi smo gladni, ove porcije su male, a da ne pričam o tome da svako veče i svako jutro jedemo isto!

DETE 3:

Jesi poludeo Olivere, pa to se ne sme!

OLIVER:

Ko to kaže?

DETE 3:

Evo pitaj njih! (*Dete pokaže na dve starije devojčice za stolom*)

DEVOJČICA 1:

Jednom je tako Čarli tražio da jede još i nije se baš lepo završilo.

OLIVER:

Šta mu je bilo?

DEČAK 1:

Dali su ga nekim ljudima što tuku decu i teraju ih da ribaju podove.

OLIVER:

Pa to nam rade i ovde! Ribamo podove, jedemo ove kaše svaki dan, a nije da nas ne udaraju.

DEVOJČICA 1:

Da, ali ovde si bar sa drugom decom.

DEČAK 1:

A i ne tuku te uvek, nego samo kad zaslužiš.

DETE 1:

Eto vidiš. Ne smemo tražiti još hrane.

DETE 2:

Treba da budemo zahvalni za ovo što dobijamo, a ne da tražimo dodatak.

OLIVER:

Ali svi smo gladni, a lonac je pun! Nije fer! Zaslužili smo još. On će gore da jede pečeno pile, a vidite nas.

DETE 4:

Gospodin Bambl će biti strašno ljut.

DEVOJČICA 1:

To je tačno.

OLIVER:

Ništa nas ne košta da probamo. Zar ne?

DETE 1:

Ja neću da pitam!

DECA 2 i 3:

Ni ja!!!

DETE 4:

Možemo da izvlačimo najkraću slamku.

DETE 1:

Ili neka pita Oliver Twist, to je ionako njegova ideja.

OLIVER:

Dobro, pitaću ja, ne moramo da izvlačimo slamku.

DEČAK 1:

Nemojte posle nama da kukate kad vas ispraši po dupetu i otera.

Oliver stidljivo prilazi gospodinu Bamblu.

DECA: (*pevaju*)

Svakoga dana kaše mrvu
Pojedemo mi sa slašću
U krevet posle ležemo gladni
I sanjamo jutarnju porciju prvu.

Al' ujutru isto tako
Premalo hrane ovde nam daju
A mi ćutimo, trpimo stalno
Zatražiti još nije baš lako.

DETE 3:

Samo hrabro Olivere!

DETE 2:

Uz tebe smo!

DETE 1:

Plašim see....

OLIVER:

Izvinite... Ovaj... (*nakašlje se*) Gospodine Bambl?

GDIN BAMBL:

Šta je?

OLIVER:

Hteo sam... Mislio sam, znate.... Uh...

GDIN BAMBL:

Požuri Olivere Tvist, nemamo ceo dan.

OLIVER:

Hteo sam da zamolim za još.

GDI BAMBL:

Molim?! Šta si rekao?

OLIVER:

Hteo bih još.

GDIN BAMBL:

Mislim da te nisam dobro čuo? Ponovi još jednom.

OLIVER:

Gladan sam, gospodine. Molim vas, mogu li dobiti još malo?

GDIN BAMBL:

Pa ovo je nečuveno! Ti bi još?

OLIVER:

Pa... Ovaj... Da. Ja bih još, ako može. Gladan sam. Svi smo gladni.

DETE 1:

Neee, ne, mi...

DETE 2:

Nikako.

DETE 3:

To sve on, znate...

DETE 4:

Mi? Ne, gospodine upravniče, bilo je baš lepo.

GDIN BAMBL:

Mali nezahvalniče. Ja te ovde oblačim i hranim, a ti mi tako vraćaš?! On bi još! Još! A da li bi možda hteo batine?!

OLIVER:

Ne gospodine Bambl, izvinite, nisam mislio....

GDIN BAMBL:

Gđo Bambl! Gđo Bambl! Dođi molim te da čuješ ovo!

GĐA BAMBL:

Šta se dešava? Šta je bilo?

Gđa Bambl utrčava sa masnim rukama i polupojedenim batakom koji je već počela da tamani.

GDIN BAMBL: *(smeje se podrugljivo)*

Oliver Twist hteo bi još!

GDA BAMBL:

Svašta! Još? Nezahvalnik! Ribaće on meni ujutru hodnik!

OLIVER TVIST:

Izvinite, ja stvarno nisam mislio ništa -

GDIN BAMBL: *(prekine ga)*

Vidim da nisi mislio. Ni o čemu ti nisi mislio. 'Ajde gubi se odavde, sutra ću da razmislim šta ću sa tobom. A šta vi ostali gledate?! Brzo, na spavanje!

Deca pokunjenu ustaju od stola.

DETE 4: *(tužno)*

Ali, ali... ja nisam pojela sve iz tanjira!

DEVOJČICA 1:

Pssst! Nemoj da te čuje! Brzo, idemo.

SLIKA 2. – OLIVEROV ODLAZAK

Nekoliko siročadi riba pod sirotišta.

DEVOJČICA 1:

Čujem da će Oliver da ide.

DEČAK 1:

Zbog onoga sinoć?

DEVOJČICA 1:

Čula sam sinoć Gđu Bambl da tako savetuje gdina Bambla.

DETE 4:

Oliver ide?

DEVOJČICA 1:

Šta ti prisluškuješ!

DETE 3:

Ćutite, ide gđa Bambl!

Ulazi gđa Bambl.

GĐA BAMBL:

‘Ajde, ‘ajde, ribajte da se sve sija! Nema zabušavanja.

GDIN BAMBL:

Dobrodošli u sirotište gospodina Bambla, dragi prijatelju, drago mi je da vas vidim ovde i nadam se da ćemo uspešno poslovati.

POGREBNIK:

Znate kako, gospodine Bambl, već neko vreme govorim sebi kako bi mi bio neophodan šegrt, mala ispomoć, jedno prepoznatljivo lice koje bi išlo na mojim pogrebnim povorkama...

GDIN BAMBL:

Razumem.

POGREBNIK:

Recimo klinac od nekih desetak godina. Može, a? Ja bih ga uzmo kod sebe, imamo ih već nekoliko takvih, moj otac je znate uvek bio sklon uzimanju siročića, mi bismo brinuli o njemu, a on bi, eto, kad zatreba malo prošetao iza sanduka, pustio koju suzu i to je otprilike to...

GDIN BAMBL:

Naravno, gospodine, razumem vas u potpunosti. Zato sam vas, uostalom i zvao, čuo sam da vašoj maloj družini uvek treba takve dece. Mislim da čak imam idealno dete za vas. Oliver Twist mu je ime!

POGREBNIK:

Oliver Twist? Neobično ime. A kakav je ovako? Kakvu narav ima.

GDIN BAMBL:

Vidite, prijatelju, inače je vrlo miran, povučen, baš kakav vam treba. Jedino juče se desio mali neprijatan incident.

GĐA BAMBL: (*smeška se*)

Ma, neeeeeee brinite, ne paničite. Nije ništa strašno! Gdin Bambl malo preteruje.

POGREBNIK:

A što, šta je bilo?

GDIN BAMBL:

Stojim ja u kuhinji, spremam im večeru, oni je pojedu i taj dečak, Oliver Twist, zatraži još hrane.

POGREBNIK:

Još hrane?

GĐA BAMBL:

Ma da, ali dobro, nikad pre mu se nije desilo...

POGREBNIK:

Pa kako to može, molim vas?

GDIN BAMBL:

Ne brinite, izbio sam ja njemu te ideje iz glave, ali da vas odmah upozorim – čvrsta ruka, moj dobri gospodine, čvrsta ruka i nećete imati nikakvih problema.

POGREBNIK:

Hvala vam na savetu gospodine Bambl. Kod mene svakako neće biti takvih problema. Ja sam poznat po svojoj disciplini.

GĐA BAMBL:

Znači uzećete ga?

POGREBNIK:

Hoću.

POGREBNIK:

Koliko tražite za njega?

GDIN BAMBL:

Dvanaest desetica.

POGREBNIK:

Hmmm. Hteo bih prvo da ga vidim.

GDIN BAMBL:

Gđo Bambl, dovedi Olivera.

Gđa Bambl dovede Olivera koji je uprljan i umoran od nečega što radi.

GDIN BAMBL:

Šta kažete, prijatelju?

POGREBNIK:

Savršeno će da odgovara. Tata će biti zadovoljan. Dvanaest desetica znači?

GDIN BAMBL:

Tako je. Dakle dogovorili smo se?

POGREBNIK:

Zadovoljstvo je poslovati sa vama.

GDIN BAMBL:

Zadovoljstvo je obostrano.

GDIN BAMBL:

Olivere, spremi se, treba da kreneš u svoj novi dom.

OLIVER:

Usvojen sam?

GDIN BAMBL:

Može se tako reći. Ovo je sin našeg lokalnog pogrebnika, od sad ćeš živeti kod njih. Pozdravi gospodina.

OLIVER:

Poštovanje gospodine.

POGREBNIK:

Kako je bled! Baš nam jedan takav treba.

GDIN BAMBL:

Rekao sam vam da imam pravog za vas, zar ne?

POGREBNIK:

Hvala vam gospodine Bambl.

GDIN BAMBL:

Pozdravite oca! I navratite ako vam bude trebalo još koje promotivno lice! (*smeje se*)

Pogrebnik pruža novac za Olivera gospodinu Bamblu i uzima Olivera za kragu odvođći ga iz sirotišta. Ostala deca tužno gledaju za Oliverom.

DECa 1 i 2:

Zbogom Olivere!

DETE 3:

Nedostajaćeš nam!

DETE 4:

Zdravoo!

GDIN BAMBL:

Hajde, hajde, šta plaćete, nemojte da zabušavate i tugujete. Nije on ni prvi ni poslednji.

GDA BAMBL:

Lepše ribajte to. Potrudite se. Nemojte da se vratim i da vidim makar i mrvicu prljavštine.

SCENA 3. – U POGREBNIKOVOM DOMU

Pogrebnik i Oliver stižu sa sprovoda. Oliver je snužden, Pogrebnik je prilično ljut.

POGREBNIK:

Ponovo nisi plakao koliko treba...

OLIVER:

Izvinite gospodine.

ŠARLOTA:

Hm, već treća sahrana kako nismo dobili ni celih 1000. Čekaj samo dok tata sazna.

POGREBNIK:

Ti ćuti.

OLIVER:

Izvinite, biću bolji sledeći put, obećavam.

POGREBNIK:

Lepo sam ti rekao još posle prošle sahrane, moraš se mnogo potruditi da bi se ljudi sažalili na tebe! Danas su ljudi sve više malodušni... Nema više skupljanja novca na lepe oči. Ne možeš samo da ideš za sandukom i računaj na svoje velike oči i taj bleđi gospodski ten...

ŠARLOTA:

Ne znam... skupo smo ga platili da nam ne bi donosio pare.

POGREBNIK:

Nemoj sad i ti da me nerviraš!

OLIVER:

Izvinite gospodine, neće se više ponoviti.

ŠARLOTA: (*sebi u bradu*)

Kakav mi je on gospodin...

POGREBNIK:

Dabome da neće, naučiću ja tebe!

OLIVER:

Molim vas, nemojte...

POGREBNIK:

Sad ćeš lepo da uzmeš kofu, da zasučeš rukave i uposliš te svoje duge prste. Šarlota!

ŠARLOTA:

Šta je?

POGREBNIK:

Donesi kofu, da Tvist počisti salon.

ŠARLOTA:

A gde ćeš ti?

POGREBNIK:

Idem kod tate da mu odnesem lov.

ŠARLOTA:

Pfff.

POGREBNIK:

A ti Noa, pripazi na njega i drži ga na oku.

NOA:

Nemoj ništa da brineš, neće se mrdnuti dok sve ne oriba tako da se sija.

POGREBNIK:

Kad već moram da te kažnjavam da bi naučio, eto ti sad... Na posao!

Pogrebnik izlazi, Šarlota i Noa se smeju Oliveru koji kleči i riba pod.

NOA:

Vidi ga kako se rastužio.

ŠARLOTA:

Šta je bilo Olivere, teško ti je?

OLIVER:

Nije.

ŠARLOTA:

Nije dovoljno plakao pa sad mora i podove da riba.

NOA:

Propustio si mesto. Eno tamo, vidiš mrlju?

OLIVER:

Ne.

NOA: (*pljune na pod*)

Oh, evo je ovde!

Šarlota i Noa se smeju, Oliver čisti.

ŠARLOTA:

Šta je hoćeš zaplakati?

NOA:

Pa bolje ikad nego nikad. Neka vežba za sledeću sahranu.

ŠARLOTA:

Mala beba će da plače!

NOA:

Da ti zovemo mamicu?

OLIVER:

Prekini!

NOA:

Uh! Naljutio se! Šarlota šta ćemo?

ŠARLOTA:

Ne znam, evo, premrla sam od straha!

NOA:

Mala beba hoće mamu!

OLIVER:

Ne diraj mi mamu!

ŠARLOTA:

Zašto, gde ti je mama?

OLIVER:

Umrla je. Ostavite me na miru!

NOA:

Pa možda i bolje što je umrla, da je živa i da te vidi takvog, tek onda bi poželela da umre.

Oliver nasrne na Noa i Šarlotu i prospe kantu sa vodom po njima.

ŠARLOTA:

Aaaaaa! Šta radiš to!

NOA:

Ti mali bezobrazniče, gde si pošao?! Sad kad te dohvatim, napraviću od tebe palačinku!

OLIVER:

Napravi palačinku od svog mozga, glupane! Zbogom!

Oliver odlazi odatle, Noa i Šarlota krenu za njim, ali se klizaju po podu od hemikalija koje je Oliver prosuo za sobom dok je odlazio. Pogrebnik dolazi.

ŠARLOTA:

Bato!

POGREBNIK:

Šta je bilo?

NOA:

Oliver Twist nas je napao.

ŠARLOTA:

I onda je pobjegao.

POGREBNIK:

Budale! Nesposobnjakovići! Rekao sam vam da ga pripazite! On mi donosi više novca nego što ćete vas dvoje ikada!

ŠARLOTA:

Ali batice, vidi šta mi je uradio!

POGREBNIK:

Pa kad si glupa!

NOA:

Vidi, stvarno nije...

POGREBNIK:

Ti da ćutiš! Ti si još gori od nje.

NOA:

Ali...

POGREBNIK:

Nema ali, počistite ovaj svinjac ovde.

Pogrebnik izađe, Šarlota je besna, baš kao i Noa.

ŠARLOTA:

Glupi Oliver Twist. Sve je upropastio.

NOA:

Platiće on meni jednog dana.

ŠARLOTA:

Ćuti tu i ribaj.

SCENA 4. – DŽEK VRDALAMA

Oliver Twist sedi na ulici, među mnogo ljudi koji prodaju nešto na tezgama, snužden i gladan.

OLIVER: (*peva*)

Nigde me više ne žele,
Ne mogu nigde siguran biti
Jedni me oterali, od drugih bežim,
Moram se negde dobro skriti.
Bez oca, bez majke, bez krova nad glavom
Nemam nijednog razloga za smeh
Sve sam zabrljao, loš kraj mi preti
Bio sam gladan – to je moj greh!

DŽEK VRDALAMA:

Hej! Hej ti.

OLIVER:

Ja?

DŽEK VRDALAMA:

Da, da, tebi se obraćam. Šta radiš tu?

OLIVER:

Ništa. Sedim.

DŽEK VRDALAMA:

Čiji si ti? Mislim, kome pripadaš?

OLIVER:

Pripadao sam gdinu Bamblu, dok me nije prodao Pogrebniku, tamo u istočnom delu...

DŽEK VRDALAMA:

Čekaj, čekaj, čekaj... Kakav pogrebnik, kakav gospodin Bambl... Mislio sam, kojoj bandi pripadaš?

OLIVER:

Bandi? Nijednoj.

DŽEK VRDALAMA:

Iskusno. Dobra fora. 'Aj sad stvarno.

OLIVER:

Stvarno ti kažem, ne pripadam nijednoj bandi. Ja sam iz sirotišta.

DŽEK VRDALAMA:

I ja sam nekad bio u sirotištu. Sad sam kod Fajgena.

OLIVER:

Ko je to?

DŽEK VRDALAMA:

Nisi čuo za Fajgena? On ti je najveća faca u gradu. I u ovim krajevima. Ima najveću bandu. Upoznaću te s njim.

OLIVER:

Možda bolje ne.

DŽEK VRDALAMA:

A od čega si mislio da živiš?

OLIVER:

Ne znam.

DŽEK VRDALAMA:

Znam da ne znaš. Zato sam ja tu. Džek Vrdalama, drago mi je.

OLIVER:

Vrdalama?

DŽEK VRDALAMA:

Da, to mi je nadimak. Nemam prezime.

OLIVER:

Kako to nemaš prezime?

DŽEK VRDALAMA:

Lepo, nemam. Ne znam ko su mi ni mama ni tata. Otkad znam za sebe radim za Fejgina, a pošto sam kao mali bio jedan od talentovanijih, dali su mi nadimak Vrdalama.

OLIVER:

Talentovan za šta?

DŽEK VRDALAMA:

Sve ću ti objasniti. Leva ruka desni džep! (*namigne mu*) Ko si ti?

OLIVER:

Oliver Twist.

DŽEK VRDALAMA:

Neobično ime. Sviđa mi se. Pazi sad.

Pored Olivera i Džeka prolaze neke dve gospođe. Džek pokazuje Oliveru kako se džepari.

DŽEK VRDALAMA: *(peva)*

Među prvima dođoh u Fajgenovu bandu
O meni on ima dobar sud
Pre mene, za džeparenje, nije koristio decu
Čini mi se tada je bio malo lud!
Al skoro počesmo mi deca da radimo
I Fejgen postade bogat
I Fejgen postade jak
I zna se - ko počne da radi za njega
Život mu tada postane lak.
Stvar je znati na koga krenuti
Ne možeš svakome ruku u džep
Kad pogled skreneš, a ruku pružiš
Tvoj plen će sigurno biti lep.

Dok Džek peva on istovremeno izvodi koreografiju kojom pljačka slučajne prolaznike koji to ni ne primećuju. Džek Oliveru pruža jabuku koju je uzeo sa neke tezge.

OLIVER:

Ne znam, Džek, ne mogu ja to.

DŽEK VRDALAMA:

Polako, naučićeš. Idemo kod Fajgena.

ŽENA SA PIJACE 1:

Alo vas dvojica! Vratite se ovamo smesta! Pokazaću ja vama samo kad vas dohvatim!

ŽENA SA PIJACE 2:

Nisu vas valjda opet pokrali?

ŽENA SA PIJACE 1:

Mali Džek Vrdalama. Uzeo mi dve jabuke!

ŽENA SA PIJACE 2:

Morate se čuvati draga moja.

SCENA 5. – FAJGENOVA BANDA

FAJGEN:

Ohoho. Pa ja to vidim novu ptičicu u svom kavezu?

DŽEK VRDALAMA:

Ovo je Oliver Tvist!

FAJGEN:

Kako neobično ime. Oliver Tvist. Hmm. Odakle si Olivere?

DŽEK VRDALAMA:

On je iz sirotišta. Nema bandu.

FAJGEN:

Iz sirotišta?

OLIVER:

Tako je, gospodine.

FAJGEN:

Haha! Gospodine! A otkud u našim krajevima Olivere?

OLIVER:

Morao sam da pobežnem. Bio sam u porodici kod jednog pogrebnika, ali morao sam da pobežnem odatle, pa sam rešio da dođem u grad. Mislim, mene je gđin Bambl dao tom Pogrebniku jer sam bio gladan i jer sam zamolio za još hrane, a onda je i ovaj –

DŽEK VRDALAMA: (*prekine Olivera*)

Sreo sam ga na ulici, izgadnelog. Ima lep ten, nevine oči, mogao bi dobro da nam posluži.

FAJGEN:

A ume li išta?

DŽEK VRDALAMA:

Još uvek ne, ali naučiće.

OLIVER:

Jeste gospodine, ja sam spreman da radim koliko god treba šta treba, neću vas izneveriti zaista.

FAJGEN:

Sajks!

Ulaze Bil Sajks i Nensi. Oliveru se lice ozari kad vidi Nensi.

SAJKS:

Kaži Fajgen.

FAJGEN:

Imamo jednog novog. Zove se Oliver Tvist.

NENSI: (*pruža ruku Oliveru*)

Ja sam Nensi.

SAJKS:

Ti se pomeri.

OLIVER:

Drago mi je, gospođice. Oliver Tvist.

SAJKS:

(*zagleda Olivera*) Oliver Tvist kažeš. (*pita Fajgena*) Šta ćemo s njim?

FAJGEN:

Mislio sam da ga naučiš par stvari, nek bude kod tebe.

SAJKS:

Neiskusan je.

DŽEK VRDALAMA:

Radiću ja sa njim.

NENSI:

Smešni ste, on nikada neće biti kao vi. Pogledajte ga, nije on za to.

SAJKS:

Rekao sam ti da ćutiš!

FAJGEN:

Smiri se Bile. (*govori Nensi*) Daj malom nešto da večera. (*a onda Sajksu*) Bile, dođi da se dogovorimo za sutra.

Fajgen i Sajks odlaze i Džek kreće za njima.

DŽEK VRDALAMA:

Upoznaćeš sutra ostatak bande, veruj mi biće ti super sa nama. Vidimo se ujutru.

OLIVER:

Hvala ti Džek. Laku noć.

Džek Vrdalama izlazi, ostaju Oliver i Nensi. Ona mu daje tanjir sa hranom. Oliver željno jede, puna su mu usta dok priča sa Nensi.

OLIVER:

Hvala ti. Što si rekla da nisam ja za ovo?

NENSI:

Zato što nisi. Pogledaj se. Bolji si od ovoga.

OLIVER:

Čega?

NENSI:

Nisi ti dečak za bandu. To lice, taj ten... Sigurno si neki bogataš, a to ni ne znaš, samo si eto, greškom završio ovde.

OLIVER:

Kako si ti završila ovde?

NENSI: (*peva*)

Nekad sam bila mlada i lepa
Mislila sam ja mogu sve
Ali onda umre mi mati
I Bil me uze pod svoje.
Džepariš, gladiješ, tek nekad si sit
Nije to nikakav život sjajan
Al' on brine i on me pazi
Bil je moj jedini iskreni štit.

OLIVER:

Možda si i ti greškom ovde?

NENSI:

Možda, ali za mene je već prekasno da idem. A i kuda bih otišla? Ako pokušam, Bil će me naći i vratiti. Svejedno mi je već, dobro mi je i ovako. Ali za tebe ima nade, moraš da ideš odavde.

OLIVER:

A Džek i ostali?

NENSI:

Oni će se snaći. Lukavi su oni. Jesi pojeo?

OLIVER:

Jesam, hvala ti.

NENSI: (*pruža mu kolačić koju izvlači iz džepa kecelje*)

Evo ti ovo, ali ne govori drugima, biće ljubomorni.

OLIVER:

Vou! Hvala ti! Odakle ti ovo?

NENSI:

Imam ja svoje načine. Laku noć Olivere.

OLIVER:

Laku noć Nensi.

Svetla se gase, Oliver zaspi srećan.

SCENA 6. – SIROTIŠTE

GDIN BAMBL:

Izvolite gospodine, kako vam mogu pomoći?

MONKS:

Tražim jedno dete, što je došlo ovde pre desetak godina...

GDIN BAMBL:

Mnogo dece dolazi i prolazi ovuda...

MONKS:

Siguran sam da se ovog sećate. Plavo je i bledo, majka mu je...

GĐA BAMBL:

Lepa plava žena? Onako nežnog izgleda?

MONKS:

Tako je.

GĐA BAMBL: (*gđinu Bamblu*)

To mora da je Oliver.

GDIN BAMBL.

Vi sigurno mislite na Olivera? Olivera Tvista! Sigurno na njega mislite!

MONKS:

Verovatno. Da.

GDIN BAMBL:

Da, Oliver je stigao kod nas pre deset godina, kada mu je majka umrla, ali više nije sa nama.

MONKS:

Gde je on sada?

GDIN BAMBL:

Bio je u pogrebnikovoj kući, ali i tamo je pravio probleme i onda je pobjegao. Sad se priča da je otišao u grad, ali ga niko nije video.

GĐA BAMBL:

Mora da je upao u neko problematično društvo.

MONKS:

Da. Sigurno.

GDIN BAMBL:

A vi poznajete Olivera?

MONKS:

Može se tako reći. Ja sam mu brat. U stvari, polubrat.

GDIN BAMBL:

Zaista?! Nisam znao da Oliver ima nekoga od porodice.

MONKS:

Siguran sam da nije ni on.

GĐA BAMBL:

Znate, žena koja je porodila Oliverovu majku, kada je donela dete ostavila je i ovo.

Gđa Bambl vadi zlatni medaljon iz svog džepa koji pokazuje Monksu.

MONKS:

O!

GDIN BAMBL:

Sve lepo piše, Agnes.

GĐA BAMBL:

Izvinite, duboko se kajem što sam ga uzela za sebe, mislila sam...

GDIN BAMBL: *(tihu je prekoreva da ne čuje Monks)*

Nisi ti ništa mislila!

MONKS:

Mislili ste niko nikad neće saznati.

GDIN BAMBL:

Oprostite, moja žena je znate...

MONKS:

Dajte meni taj medaljon, ja ću ga dati Oliveru kad ga nađem.

GDIN BAMBL:

Svakako gospodine. Oprostite, još jednom.

GĐA BAMBL:

Izvinite gospodine.

MONKS:

Ako se dete slučajno vrati ovde, molim vas, kontaktirajte me. Ovo je moja adresa.
(Monks pruža gđinu Bamblu parče hartije)

GDIN BAMBL:

Svakako gospodine Monks. Nemažite brige.

Monks izlazi. Siročići gledaju u gđina Bambla.

GDIN BAMBL:

Šta ste se vi ukipili? Nazad na posao!!!

SCENA 7. – KOD FAJGENA

MONKS:

Hteo sam da proverim da li je dečak po imenu Oliver Twist kod vas?

FAJGEN:

A koga to zanima?

MONKS:

Ja sam njegov polubrat.

FAJGEN:

Hm... Zaista?

MONKS: (*vadi medaljon*)

Vidite li ovaj medaljon? Zlatan je. Oliverova majka ga je ostavila na samrtni Oliveru.

FAJGEN:

Razumem.

MONKS:

Ne brinite, ne nameravam da vodim dečaka odavde, već naprotiv – imam jednu ponudu za vas.

FAJGEN:

O čemu se radi?

MONKS:

Vidite, moj i Oliverov otac, na samrti je sastavio testament po kom pola novca ide njemu, a pola meni. Međutim, ako Oliver učini neki zločin ili neku nepravdu, nasljedstvo mu se oduzima i celokupna svota ide u moje ruke, razumete?

FAJGEN:

Da. Ali šta ja imam s tim?

MONKS:

Znate kako, ponudio bih vam par stotina da Oliver ostane kod vas i da prekrši zakon i bude uhvaćen za ono što je uradio. Mislite li da možete to da izvedete?

FAJGEN:

Pa, verujem da nije nemoguće... Koliko stotina?

MONKS:

Pet.

FAJGEN:

Siguran sam da ćemo uspeti gospodine...?

MONKS:

Monks.

FAJGEN:

Ne brinite gospodine Monks, koliko večeras ću se potruditi da stvar bude rešena u vašu korist.

MONKS:

Izuzetno ste ljubazni. A gde je on sada?

FAJGEN:

Sa ostalom decom, uče ga da džepari, znate – nije mnogo talentovan.

MONKS:

Tako sam i mislio.

FAJGEN:

On mi uglavnom donosi novac tako što se ljudi sažale na njega.

MONKS:

Baš kao i njegova pokojna majka. Izvinite me, moram da pođem.

Nensi, koja je prisluškivala razgovor Fajgena i Monksa, uspeva da opljačka Monksa i uzme mu medaljon iz džepa. Monks odlazi. Nensi se pokazuje Fajgenu.

FAJGEN:

Idi zovi Sajksa. Kaži mu da će večeras imati još jednog pomoćnika.

NENSI:

Misliš na Olivera?

FAJGEN:

Samo pozovi Bila i ne mešaj se.

NENSI:

Nikad neće pristati.

FAJGEN:

To nije tvoja stvar.

Nensi odlazi po Sajksa, u međuvremenu se mimoilazi sa Džekom Vrdalamom i još nekolicinom dece razbojnika.

FAJGEN:

Je l' sve spremno za večeras?

DŽEK VRDALAMA:

Jeste.

FAJGEN:

I Oliver će ići sa vama.

DŽEK VRDALAMA:

Sajksu se to neće svideti.

FAJGEN:

Ne interesuje me. Mora poći.

Dolazi Bil Sajks sa Nensi.

SAJKS:

Tražio si me.

FAJGEN:

Imaš još jednog pomoćnika za večerašnju akciju. Oliver će ići s vama.

SAJKS:

Ne hvala, ne treba mi. Nije on za ovo.

NENSI:

Šta sam ti rekla.

SAJKS:

Ti ćuti.

FAJGEN:

Poći će ili nećeš ni ti ići.

DECA RAZBOJNICI: (*pevaju*)

Jedne večeri osvanu plan
Došao je jedan da zamoli za nešto
Oliver razbojnik uskoro biće
On u naš sad upada klan.

Niti je rođen za to
Niti talenta ima
Nit mu je krađa mila
Al uskoro pada na dno.

Al' tome niko ne reče ne
I srce nam svima zatreperi – gle!

Oliver dolazi.

FAJGEN:

Spremi se, večeras ideš u akciju sa Sajksom.

NENSI:

Srećno.

Nensi odlazi, Oliver ostaje sa ostalom decom iz bande.

DŽEK VRDALAMA:

Ne brini Olivere, biće sve u redu. Vežbali smo.

KLINAC 1:

Samo se drži uz nas i nema greške.

KLINAC 2:

Tako je, mi znamo sve trikove.

OLIVER:

Hoće i Nensi ići sa nama?

DŽEK VRDALAMA:

Naravno, ona uvek ide u Sajksove akcije.

KLINAC 3:

Oliveru se sviđa Neeeeensiiii!

KLINAC 1:

Oliver i Nensi to su srca dva.

OLIVER:

Nije tako.

DŽEK VRDALAMA:

Pustite ga, treba da se spremimo! Hajde, brže.

SCENA 8. – PLJAČKA ROZINE KUĆE

Nakon što su opljačkali veliko bogataško imanje, Sajks, Nensi, Džek i ostali iz Fajgenove bande se u mraku prebrojavaju, kada shvate da nema Olivera.

SAJKS:

Jeste svi tu? Jeste svi na okupu?

DŽEK VRDALAMA:

Nema Olivera.

SAJKS:

Kako ga nema, gde je?

DŽEK VRDALAMA:

Pošao je sa nama, ali ga sad nema.

KLINAC 3:

Mislim da se zakačio za ogradu.

KLINAC 4:

Da, sigurno se zaglavio, čuo sam ga kako cvili.

KLINAC 1:

Jeste i ja sam!

NENSI:

Moramo da se vratimo po njega.

SAJKS:

Ne dolazi u obzir. Šta će nam, ionako nije ni za šta!

DŽEK VRDALAMA:

Ostavićemo ga? Stvarno ćemo ga ostaviti?

SAJKS:

Samo nam je teret. Nemamo ništa od njega.

NENSI:

Gadiš mi se!

Sajks ošamari Nensi.

SAJKS:

Požurite, moramo da bežimo. Zvaće policiju.

KLINAC 3:

Jeste, čuo sam onu ženu kako viče.

SAJKS:

Je l' svako ima torbu?

KLINCI: (*zajedno*)

Da, šefe!

SAJKS:

Odlično, Fajgen će biti zadovoljan.

NENSI:

Da, samo je to važno, da Fajgen bude zadovoljan.

SAJKS:

Umukni!

DŽEK VRDALAMA:

Ćuti Nensi, bolje mu ne govori ništa.

KLINAC 4:

I ti si povređen Bil!

SAJKS:

Nije to ništa, ogrebotina.

DŽEK VRDALAMA:

Meni deluje da dosta krvari.

SAJKS:

Umukni klinac i pokreni se. Moramo da hvatamo štraftu.

Svi zajedno beže u mraku sa plenom iz pljačke.

NENSI:

Olivere, vratiću se, obećavam!

SCENA 9. – FAJGENOV GNEV

FAJGEN:

Kako ste uspeli da ga izgubite, kreteni?!

KLINAC 4:

Samo ga nije bilo.

KLINAC 1:

Čekali smo i nije ga bilo.

DŽEK VRDALAMA:

Jeste, sve je tako. Majke mi.

FAJGEN:

Ti si iz sirotišta! Šta mi se tu kuneš u majku, vi mene zavitlavate!

SAJKS:

Slušaj me, klinac je nesposoban, nije ni trebalo da ga vodim. Ko zna šta će da kaže tamo.

FAJGEN:

Pa nije trebalo da ga ostaviš i daš mu priliku da se izblebeta.

NENSI:

Tako je!

SAJKS:

Umukni! Bolje mi previj ranu kako treba.

NENSI:

Trudim se.

FAJGEN:

Nensi, slušaj me.. Vратиćeš se tamo.

SAJKS:

Ti si lud.

FAJGEN:

Vратиćeš se tamo i dovešćeš ga. Jesi me razumela?

NENSI:

Kako?

FAJGEN:

Ne brini, imam plan.

SAJKS:

Ako bude uspešan kao onaj da vodimo Olivera u akciju, onda smo svi gotovi! (*Sajks jaukne dok mu Nensi previja ranu*)

NENSI:

Vidiš da ti je bolje dok ćutiš.

Sajks zamahne rukom kao da će je udariti, Nensi ode do Fajgena da joj saopšti plan.

SCENA 10. – ROZINA KUĆA

Nensi i još jedna devojka iz Bande dolaze kod tetka Rozi u kuću.

ROZI:

Olivere, traže te. (*Nensi*) Znete, on je do skoro bio u nesvesti!

NENSI:

Olivere, tu si! Konačno!

DEVOJKA IZ BANDE:

Svi smo bili zabrinuti!

ROZI:

A šta ste vi Oliveru?

NENSI:

Sestre. Pre neko veče je otišao da se igra sa drugarima i nestao. Jedva sam izvukla od njih gde su se to igrali i zavlačili.

DEVOJKA IZ BANDE:

Nadamo se da vam nije pravio neprilike.

ROZI:

O ne, nikako. Mi smo isprva mislili da su lopovi, ali kada sam videla Olivera, srce mi nije dalo da verujem da je on razbojnik. Pogledajte ga. Imate divnog brata.

NENSI:

Hajdemo Olivere, mama i tata se jako brinu.

OLIVER:

Ne laži. Ne lažite! Zašto lažeš Nensi?

DEVOJKA IZ BANDE:

Ju Olivere, pa kakav je to rečnik?

NENSI:

Tako je, Nensi, ja sam tvoja sestra Nensi i mi sad idemo kući. Je l' tako?

OLIVER:

Neću da se vratim tamo.

ROZI:

O, Olivere i meni je lepo s tobom, ali tvoji mama i tata se brinu.

OLIVER:

Ja nemam mamu i tatu.

NENSI: (*Rozi, u poverenju*)

Pubertet...

DEVOJKA IZ BANDE:

On to tako stalno... Oh, Olivere.

ROZI:

Hajde, Olivere, možeš doći da nas posetiš kad god želiš.

NENSI: (*Oliveru, šapuće krišom*)

Molim te kreni i ne pravi gluposti ili ćemo oboje stradati.

OLIVER:

Da, idem, ne želim da se majka i otac brinu. Hvala vam gospođice Rozi na svemu.

ROZI:

Nema na čemu dragi moj.

Nensi na izlazu primeti isti medaljon oko Rozinog vrata kao onaj što je ukrala od Monksa.

NENSI: (Devojci iz bande)

Odvedi ga napolje, sad ću ja.

Devojka iz Bande izvodi Olivera. Nensi čeka da njih dvoje izađu skroz.

NENSI: (šapne)

Gospođice, nađimo se večeras na glavnom mostu. Šetaću tamo oko ponoći. Nemojte nikome reći za taj susret ili ću stradati. Zbogom!

SCENA 11. – NA MOSTU

NENSI:

Niko vas nije pratio.

ROZI:

Nije.

NENSI:

Sigurni ste?

ROZI:

Sigurna. Šta ste hteli da mi kažete?

NENSI:

Imam nešto što će vas zanimati i što će možda spasiti život Oliveru.

ROZI:

Vašem bratu?

NENSI:

Nije mi on brat. On je siročče isto kao i ja. I pripada bandi koju drži Fajgen, baš kao i ja. Samo što on nije za taj život. On nije rođen za to. Videli ste ga kako izgleda...

ROZI:

Niste ni vi, Nensi.

NENSI:

O, jesam, gospođice. Još kako. Kasno je za mene. Ali on može da se izvuče. Pogledajte ovo.

Nensi izvadi medaljon koji je ukrala Monksu i daje ga Rozi.

ROZI:

Medaljon moje sestre!

NENSI:

Vaše sestre?

ROZI:

Moja pokojna sestra Agnes je imala ovaj medaljon. Vidite – isti je kao ovaj što ja nosim.

NENSI:

Znam, zato sam vam i tražila da se nađemo.

AGNES:

Samo na mom piše Rozi, a na njenom je pisalo Agnes.

NENSI:

To je medaljon Oliverove majke. Ukrala sam ga jednom tipu – zove se Monks. Tvrđi da je Oliverov polubrat.

ROZI:

Hmmm, Monks, kao da se sećam tog imena.

NENSI:

Došao je kod Fajgena da traži od njega da napravi kriminalca od Olivera i tako Oliveru oduzme pravo na nasljedstvo.

ROZI:

O bože! Zar takvih ljudi ima?

NENSI:

Niste ni svesni.

ROZI:

Pa šta da uradim?

NENSI:

Spasite Olivera, nađite ga, usvojite ga, odvedite ga odavde dok ne bude prekasno.

ROZI:

A vi?

NENSI:

Šta sa mnom?

ROZI:

Šta će biti sa vama?

NENSI:

Ništa. Kao i uvek.

ROZI:

Zašto se ne obratite policiji?

NENSI:

O ne, to nikako! Molim vas samo za jednu stvar – nemojte zvati policiju. Spasite Olivera, vodite ga, ali nemojte da mešate policiju u ovo. Fajgen i Sajks su grozni tipovi, ali kad god su mogli da me pošalju iza rešetaka nisu to uradili, pa neću ni ja njih ocinkariti.

ROZI:

Tako ste plemeniti.

NENSI:

Nisam ja plemenita, samo imam neke principe. Molim vas, obećajte mi – bez policije.

ROZI:

Obećavam. Kako da dođem do Olivera?

Nensi pride Rozi i počne da joj šapuće plan na uvo. Rozi i Nensi se rastaju, a na mostu, iz mraka izlazi Monks koji je sve prisluškivao.

SCENA 12. – KOD FAJGENA

FAJGEN:

Sigurni ste da je to bila ona?

MONKS:

Apsolutno siguran. Sve sam čuo sopstvenim ušima! I ne samo što je mene odžeparila, nego je i vas cinkarila toj gospođi.

FAJGEN:

Prokletnica!

Ulazi Sajks.

SAJKS:

Šta se dešava? O kome pričate?

FAJGEN:

O Nensi! Odrukala nas je nekome. Gospodin Monks je svemu svedočio.

SAJKS:

Naša Nensi? Moja Nensi?

FAJGEN:

O, da. Tvoja divna i dobra Nensi. Glupača!

SAJKS: (*Monksu*)

Sigurni ste u to što pričate?

MONKS:

Apsolutno. Gospodine Fajgen, kako napreduje naš dogovor?

FAJGEN:

Očigledno rđavo. Mali nam je umalo utekao u jednoj akciji, a sada još i ovo...

MONKS:

Ali rekli ste da neće biti problema. Da li treba da tražim nazad novac koji sam uložio?

FAJGEN:

Ne, ne, nikako. Bil i ja ćemo se postarati da mali ode iza rešetaka.

MONKS:

Nadam se uskoro?

FAJGEN:

Nemajte brige. Koliko sutra će biti proglašen za zločinca.

MONKS:

Raduje me da to čujem. A šta ćemo sa devojkom i mojim medaljonom?

SAJKS:

Za to ću se ja pobrinuti! Džek! Zovi mi Nensi!

Džek Vrdalama proviruje, odlazi po Nensi.

SAJKS:

Gde si ti?

NENSI:

Pa evo tu sam.

SAJKS:

Gde si bila do sad? Nisi mi previla ruku danas.

NENSI:

Imala sam neka posla.... U gradu...

SAJKS:

Posla?

NENSI:

Paaa... da.

DŽEK VRDALAMA:

Tačno je, išli smo zajedno, u neku akciju. Evo i ostali mogu da potvrde.

KLINAC 2:

Da, ovaj, tako je, tačno je....

KLINAC 1:

U akciju...

SAJKS:

Ma nemoj, a gde to? I otkad idete u akciju a da ja za to ne znam?

DEVOJKA IZ BANDE:

Ja ne znam za tu akciju...

NENSI:

Ti ćuti.

KLINAC 4: (*Sajksu*)

Nismo hteli da te budimo.

KLINAC 3:

Išli smo tamo gore, kod vidikovca, tamo gde ima lepih dućana.

DŽEK VRDALAMA:

Tako je, evo i Oliver zna. Olivere!!!

Ulazi Oliver.

KLINAC 1:

Je l' da da smo išli u akciju sa Nensi večeras?

DŽEK VRDALAMA:

Je l' da Olivere?

OLIVER: (*zbunjen*)

Da, da, tako je. Kunem se.

SAJKS:

Dakle, postala si razbojnička droca. Baš lepo. A čujem i da si nas ocinkarila. Je li tako Fajgen?

FAJGEN:

Nažalost, takav glas se na daleko čuje...

NENSI:

Bile, nisam ništa... stvarno. Bile... Molim te, nemoj. Ti znaš da te ja... Bil, ne bih nikada. Obojica znate da sam... nemoj, Bile. Molim te, nemoj...

Bil kreće da tuče Nensi, ona pada na pod, on je udara dok klinici zajedno pevaju.

SAJKS:

Je l' nam to hvala za sve što smo za tebe učinili?

NENSI:

Nemoj, Bile... Ja...

KLINCI: (*pevaju*)

Ko ne bi hteo da bude dobar i fin?
Deliti svoje bednom, što da ne?
Neće nas spasiti ni božji sin
Niko nam neće pomoći, zar ne?

Svet je loš i čovek sklon je zlu
Svi bismo hteli da je ova zemlja raj
Propašćemo zajedno na istom tlu
Sve nas čeka nesrećan kraj.

Svet će zauvek ostati loš
Život ne vredi ni pišljiv groš
Za mladu Nensi prava je šteta
Što čeka je ovakva sudba kleta.

NENSI:

Olivere beži, beži odavde, beži! Nađi Rozi! Spasi se...

Nensi umire ležeći na podu i dok umire daje Oliveru medaljon njegove pokojne majke, dečak beži i niko ne uspeva da ga uhvati.

SCENA 13. – OLIVER I ROZI

OLIVER:

Ubili su je, ubili su je.

ROZI:

Koga su ubili, Olivere? O čemu pričaš?

OLIVER:

Nensi. Mrtva je. Sajks je ubio.

ROZI:

Kako, šta se desilo?

OLIVER:

Ne znam, došao sam tamo, a ona je ležala na podu i Sajks je tukao. Fajgen nije ništa uradio, tu su bili Džek, ostali iz bande i ja. I neki čovek.

ROZI:

Koji čovek?

OLIVER:

Ne znam, nikada ga pre nisam video.

ROZI:

Smiri se Olivere, samo polako.

OLIVER:

Nensi mi je dala ovo pre nego što sam pobegao.

ROZI:

Da vidim.

Oliver pruža Rozi medaljon.

ROZI:

Pogledaj Olivere – i ja imam isti. Taj je pripadao tvojoj majci.

OLIVER:

Molim? Moja majka?

ROZI:

Da, moja sestra. Ja sam ti tetka Olivere.

OLIVER:

Stvarno?

ROZI:

Stvarno. Ne brini, Olivere, sve će biti u redu. Taj čovek, koji je bio tamo, to je tvoj polubrat – Monks.

OLIVER:

Šta hoće od mene?

ROZI:

Sve ću ti objasniti, idemo prvo u policiju.

OLIVER:

Tetka Rozi?

ROZI:

Molim?

OLIVER:

Obećaj mi da se Džeku i klincima neće ništa desiti.

ROZI:

Obećavam, dušo, obećavam.

SCENA 14. – RAZREŠENJE

POLICAJAC 1:

Svi su tu gospođice Rozi.

ROZI:

Drago mi je da vas vidim, gospodo.

MONKS:

Nemate pravo da nas ovde držite.

FAJGEN:

Tretirate nas kao da smo životinje.

ROZI:

Pa, morate priznati, vi to na neki način i jeste.

SAJKS:

Neće vam ovo proći.

ROZI:

O da, hoće. Džek, hvala ti što si tako iskreno i lepo pričao sa gospodom policajcima maločas. Gospodo, imamo sve dokaze protiv vas. Sva deca su potvrdila Oliverovu priču. A za vas gospodine Monks, imam poseban tretman...

MONKS:

Šta hoćete od mene?

ROZI:

Samo da potpišete jedan papir.

POLICAJAC 2:

Gospođice Rozi, ovu dvojicu da vodimo?

ROZI:

Da, molim vas. Nadam se da se ne vidimo uskoro. Doviđenja!

Policajci odvođe Sajksa i Fajgena.

SAJKS:

Platićete mi!

FAJGEN:

Osvetiću vam se!

ROZI:

Zatvoreni iza rešetaka? Teško. Ne plašite se deco. Ne idu oni nikuda.

Džek i Oliver se grle, bacaju jedan drugom kosku.

ROZI:

A vi, gospodine Monks, treba samo da potpišete izjavu u kojoj kaže da ste vi taj koji ste krali, lagali i varali ne bi li dobili sav novac od nasledstva, a ne Oliver.

MONKS:

Ne pada mi na pamet.

ROZI:

Pa ili to – ili zatvor. Imamo svedoke, kao što ste videli. Možemo za svašta da vas optužimo. Dakle, hoćete li potpisati?

Monks prilazi i nevoljno potpisuje.

ROZI:

Slobodni ste, gospodine Monks, nadam se da neću imati to zadovoljstvo da vas ponovo sretnem. A ni Oliver.

OLIVER:

Zbogom!

Monks odlazi.

DŽEK VRDALAMA:

Ostaješ kod gospođice Rozi?

OLIVER:

Da, ona me je usvojila. Ona je moja tetka. Kuda ćeš ti?

DŽEK VRDALAMA:

Našli su mi porodicu kod koje ću biti, tu blizu u gradu.

OLIVER:

Znači družićemo se?

DŽEK VRDALAMA:

Naravno!

OLIVER:

A ostali?

DŽEK VRDALAMA:

Zvaćemo i njih, ne brini. Vidimo se ovih dana? Moram da krenem.

OLIVER:

Vidimo se. Zdravo, Džek!

Džek i Oliver se zagrlje. Džek odlazi.

ROZI:

Hajdemo, Olivere, tvoja nova soba te čeka.

OLIVER:

Evo, stižem tetka.

Tekta Rozi odlazi, Oliver pogleda u nebo.

OLIVER:

Hvala ti Nensi. Nedostaješ mi. Tvoj, Oliver Twist.

SCENA 15 – SIROTIŠTE, PONOVO

DEVOJČICA 1:

Priča se da su smenili gospodina Bambla.

DEČAK 1:

Odakle ti to? Opet si prisluškivala?

DEVOJČICA 1:

Pa malo... Gđu Bambl dok je za večerom vikala na gđina Bambla kako je nesposoban.

Dolazi Oliver sa tetkom Rozi. Deca se zaleću Oliveru u zagrljaj.

DETE 4:

Olivere! Otkud ti? Vraćaš se u sirotište kod nas?

DETE 1:

Olivere!

DECA 2 i 3:

Nedostajao si nam!!!

OLIVER:

I vi ste meni drugari!

DETE 4:

Ko je ovo?

OLIVER:

Moja tetka Rozi.

ROZI:

Dobar dan dečice.

DECA:

Dobar daaaaaan.

Dolaze gđin i gđa Bambl, prilaze tetki Rozi, ne vide Olivera.

GDIN BAMBL:

Moje poštovanje, vi mora da ste nova –

GĐA BAMBL:

Oliver Tvist?! Da li je to Oliver Tvist?!

OLIVER TVIST:

Da, ja sam!

GĐA BAMBL:

Šta ćeš ti ovde derišće jedno?

ROZI:

Izvinite, ali kakav je to rečnik?

GĐA BAMBL:

Oprostite gospođice. Vi ste nova upravnica zar ne?

ROZI:

Tako je ja sam... Vi mora da ste –

GDIN BAMBL:

Ja sam upravnik, gđin Bambl.

GĐA BAMBL: (*ulizivački*)

A ja njegova žena. Naše poštovanje.

OLIVER:

Tetka Rozi, hoćemo ih zadržati?

GĐA BAMBL:

Tetka?!

OLIVER:

Da, gđo Bambl, gospođica Rozi je moja tetka.

DECA: (*zajedno*)

Vauuuuu, tetkaaaa!

ROZI:

Da, gospodine, gospođo, čula sam da će vam trebati posao, pa sam mislila, ako želite, možete da ostanete ovde?

GDIN BAMBL.

Oh, pa to bi bilo jako lepo od vas!

GĐA BAMBL:

Evo ja sam baš sad spremila večeru, pečenje sa povrćem, ako je gospođica raspoložena, možemo...

ROZI:

Oh, vrlo, a šta vam je ovo ovde što se krčka?

GDIN BAMBL:

To? Ma to je kaša za decu.

ROZI:

Mislim da bi onda bilo najbolje da deca dobiju tu večeru koju ste vi, gospođo Bambl, spremili, a kaše ima dovoljno za vas dvoje, zar ne?

Deca sipaju kašu u činije i daju ih gospodinu i gospođi Bambl. Njih dvoje sede i jedu kašu snuždeni i ljuti.

OLIVER:

Doneo sam vam nešto drugari.

Oliver iz svojih džepova vadi kolačiće, iste onakve kakve je njemu Nensi jednom dala.

DETE 1:

Hvala Olivere! Nikad ovo nisam probao.

DECA 3 i 4:

Ni ja!

DETE 2:

Mmmmmm, baš su ukusni!

OLIVER:

Tetka hoćemo moći češće da imamo ove kolačiče?

ROZI:

Može i svaki dan ako želite!

DECA: (zajedno)

Uraaaaaaa!

DECA i OLIVER: (*zajedno pevaju*)

Gospodinu Bamblu došao je kraj
Sad sedi u uglu i s mukom jede kašu
Za nas ovo mesto možda biće raj
Oliver je promenio sudbinu našu.

Pre deset godina doneše ga ovde
Ni imena, prezimena – nikakav list
Sad se vratio da pomogne nama
Ime mu glasi – Oliver Tvist.

MRAK